

for at sortere ud i de oplysninger, der arkiveres. Han skulle oven i købet have mulighed for at slette oplysninger. Hr. Bendt Bendtsen gik så vidt som til at sige, at også pårørende skulle have mulighed for inden for en årrække at sige, at der var personoplysninger, der kunne slettes.

Jeg synes, at det er en interessant problemstilling, som må diskuteres i Kulturudvalget. Jeg kan se nogle administrative problemer med det, og jeg tror også, der er nogle retssikkerhedsmæssige problemer med det. I det øjeblik oplysninger er slettet, kan det jo få betydning for et menneskes retssikkerhed og dets mulighed for at dokumentere sin uskyld i sager, der vedrører fortiden.

Desuden må man sige, at der altså her også er behov for at afveje det enkelte menneskes interesse og offentlighedens interesse. Det kan være et spørgsmål om at afveje det enkelte menneskes ønske om selvfølgelig at bevare sin integritet og samtidig at sikre offentligheden mulighed for eksempelvis at forske i interessante problemstillinger. Men diskuter det i Kulturudvalget.

Hr. Ole Sohn spurgte mig om den kommende sammensætning af Datatilsynet. Det er ikke under min ressort, at den afgørelse bliver truffet, må jeg sige til hr. Ole Sohn. Sammensætningen afgøres i forbindelse med, at man forhåbentlig vedtager loven om personoplysninger, som ligger i Justitsministeriet. Så jeg vil henvise spørgsmålet til Retsudvalget.

Fru Aase Madsen gjorde opmærksom på, at Ombudsmanden havde stillet sig tvivlende over for kulturministerens kompetence til at uddelegere spørgsmål om kassation. I den sammenhæng skal jeg gøre opmærksom på, at Kulturministeriet har forelagt lovforslaget her for Ombudsmanden, og at Ombudsmanden ikke har haft bemærkninger.

Til spørgsmålet om kirkebøger vil jeg understrege, at det er kirkeministerens ansvar at tage stilling til, om kirkebøger skal føres elektronisk, og om kirkebøger i en periode skal føres både elektronisk og på papir. Men under alle omstændigheder vil det være sådan, at kirkebøger arkiveres i den form, som datamaterialet skabes i.

Endelig vil jeg selvfølgelig til sidst love, at der vil ske en koordinering mellem lovforslag nr. L 44 og lovforslag nr. L 96; der vil ske en koordinering mellem Kulturministeriet og Justitsministeriet. Jeg er også sikker på, at der vil være en fornuftig koordinering mellem Retsudvalget og Kulturudvalget i denne vigtige

sag. Jeg tror, at det kommer til at tage et stykke tid. Det betyder med andre ord også, at der bliver tid til en grundig debat. Kulturudvalget får lejlighed til at stille en række af de spørgsmål, som allerede er formuleret her i dag.

Med de ord vil jeg sige tak for den venlige modtagelse af lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg kan selvfølgelig godt forstå ministerens synspunkt om, at den store revision af arkivloven måske ikke kan nå i denne folketingssamling. Men i den aktuelle sag med den islandske forsker og de jøder, der måtte være blevet deporteret til Tyskland, er det jo lidt absurd, at den pågældende forsker kan indhente oplysninger fra arkiver i Tyskland, i Israel og i andre lande og danne den ene halvdel af historien, men at der kan ikke gives dispensation, så vedkommende forsker også kan få adgang til de danske arkiver.

En af de ting, vi da i hvert fald kunne gøre med det her lovforslag, var at give Rigsarkivaren dispensationsmuligheder, give det en formulering, så der ikke i den grad var tvivl hos myndighederne, om de kunne give dispensation eller ej. Det er jo ikke en generel revision af hele lovgivningen, men en tydeliggørelse af, hvordan den bestemmelse skal fortolkes, sådan at når forskere med så lædigt et formål spørger Rigsarkivaren, kan de få et tilsagn frem for at blive henvist til, at der måske kan gå år, inden de får svar.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er lidt i forlængelse af hr. Kim Behnke.

Det, at der er sådan nogle uklare dispensationsbestemmelser som ved den islandske forsker, gør jo, at det bliver vanskeligt at behandle ansøgninger. Jeg kan sige, at jeg i en nogenlunde tilsvarende sag faktisk selv har haft adgang til de oplysninger fra Justitsministeriets 3. kontor, som den islandske forsker fik afslag på. Der er ikke nogen linje i det. Derfor bekymrer det mig lidt, at der kommer et Datatilsyn, der bliver sammensat under Justitsministeriet ressort, som nu fremover skal tage stilling til, hvad der skal ske med statens arkiver. Det henhørte tidligere under Rigsarkivaren.

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, hvordan Tilgængelighedsudvalgets rolle, som jo står omtalt i arkivloven, bliver i fremtiden. Skal